

Χαιρετισμοί στη Θεοτόκο - Η Γ΄ Στάση

/ Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Την τρίτη Παρασκευή της Μεγάλης Σαρακοστής ψάλλεται η Γ΄ στάση των Χαιρετισμών. Ακούγονται οι επόμενοι 6 Οίκοι. Αυτοί αναφέρονται βέβαια στην Παναγία μας, αλλά τώρα φανερώνονται και δοξολογούνται οι χάρες της και υμνείται η ενανθρώπηση του Χριστού. Σ΄ αυτούς τους Οίκους, όπως και τους 6 τελευταίους, τα θεολογικά και δογματικά νοήματα είναι δυσκολότερα.

Γ' ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ

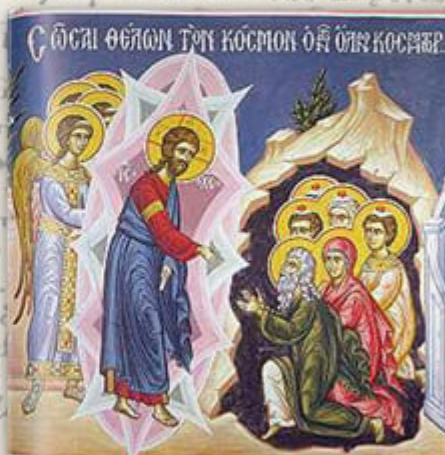
Νέαν εδειξε κτίσιν... θύσου...

Ξένον τόκον, ιδόντες...

Ολος ήν εν τοις κάτω...

Πασα φύσις Αγγέλων...

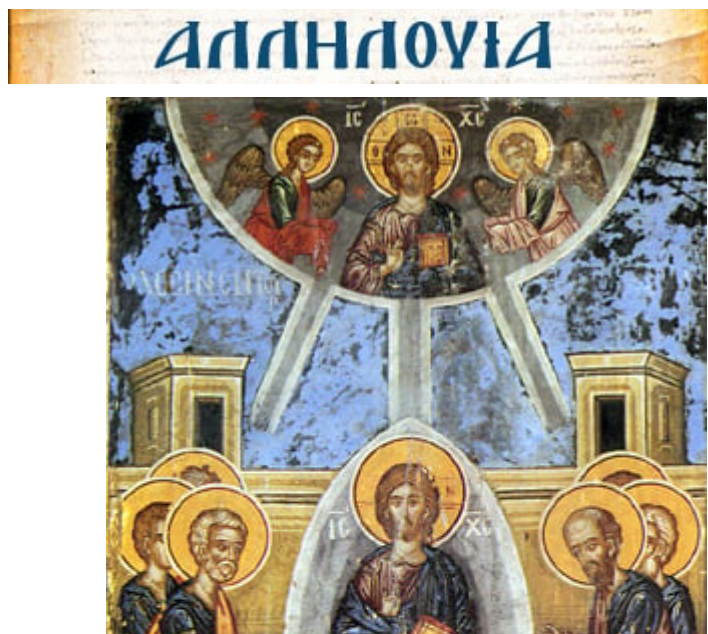
Εωσαι θέλων τον κόσμον...

και τον φανέρωσε σε μας, τα κτίσματά του, καθώς σαν βλαστός γεννήθηκε από την Παρθένο, φυλάγοντάς την άφθορη. Αυτό το θαύμα βλέποντας, ας την υμνήσουμε: Είσαι το άνθος που δεν άγγιξε η φθορά, το ένδοξο στεφάνι της εγκράτειας, το λαμπρό προμήνυμα της Ανάστασης, η φανέρωση της αγγελικής ζωής. Είσαι το δέντρο με τους γλυκούς καρπούς, από το οποίο τρέφονται οι πιστοί και κάτω από τα πλατύφυλλα κλαδιά σου βρίσκουν πολλοί προστασία. Γι' αυτούς που περιπλανιούνται στο σκοτάδι έφερεις οδηγό και γέννησες τον λυτρωτή των αιχμάλωτων στα πάθη τους. Παρακαλείς θερμά τον δίκαιο Κριτή, που συγχωρεί ό,τι φταίξαμε και δίνεις στολή θάρρους κι ελπίδας σε μας, τους γυμνούς, καθώς η στοργή σου νικά κάθε ανθρώπινο πόθο.

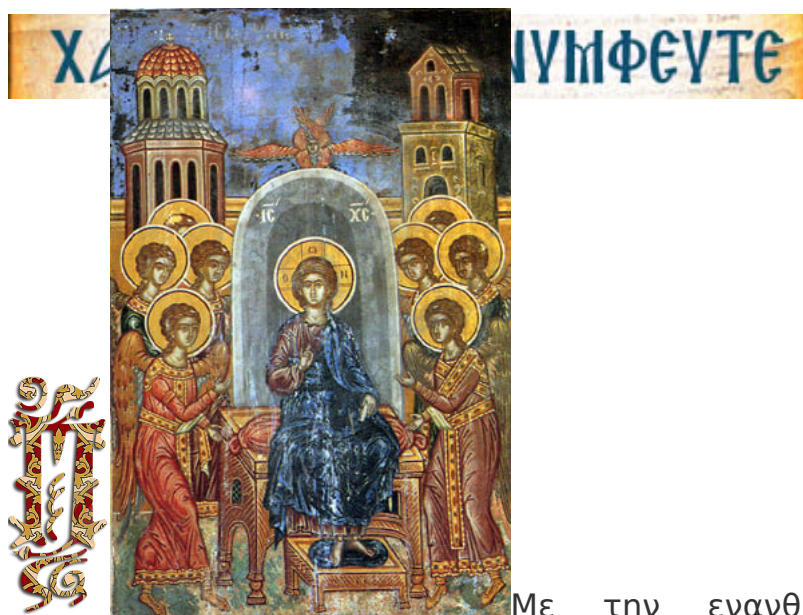

Παράξενη Γέννηση αντικρίσαμε. Γι' αυτό η σκέψη

μας ας στραφεί στον ουρανό και να απομακρυνθεί από τα γήινα και φθαρτά. Γι' αυτό ο άφθαστος Θεός έγινε ταπεινός άνθρωπος· επειδή θέλει να ανεβάσει ψηλά, κοντά σ' Αυτόν, αυτούς που ψάλλουν:

Θεού; Ενώ κατέβηκε στη γη, δεν έλειψε από τον ουρανό. Ήταν θεϊκή συγκατάβαση η παρουσία του εδώ, δεν πήγε σ' άλλον τόπο. Κι η Θεοτόκος που τον γέννησε, τέτοια ακούει: Μέσα σου χώρεσε ο Θεός, ο οποίος πουθενά δεν χωράει κι έγινες μυστική πόρτα της γέννας του Χριστού. Οι άπιστοι ακούνε για σένα με δυσπιστία, αλλά οι πιστοί, χωρίς κανέναν λογισμό αμφιβολίας, καυχούνται για σένα. Έγινες ιερό άρμα και καταστόλιστο παλάτι για Εκείνον που έχει θρόνο του τα Σεραφείμ και πετάει στα φτερά των Χερουβίμ. Δύο αντίθετα έγιναν ένα, Θεός και άνθρωπος μαζί. Με σένα η Εύα λύθηκε από τα δεσμά και με τη χάρη σου άνοιξε παράδεισος. Εσύ είσαι το κλειδί της βασιλείας του Χριστού και γι' αυτό σε σένα στηρίζεται η ελπίδα μας να απολαύσουμε τα αιώνια αγαθά.

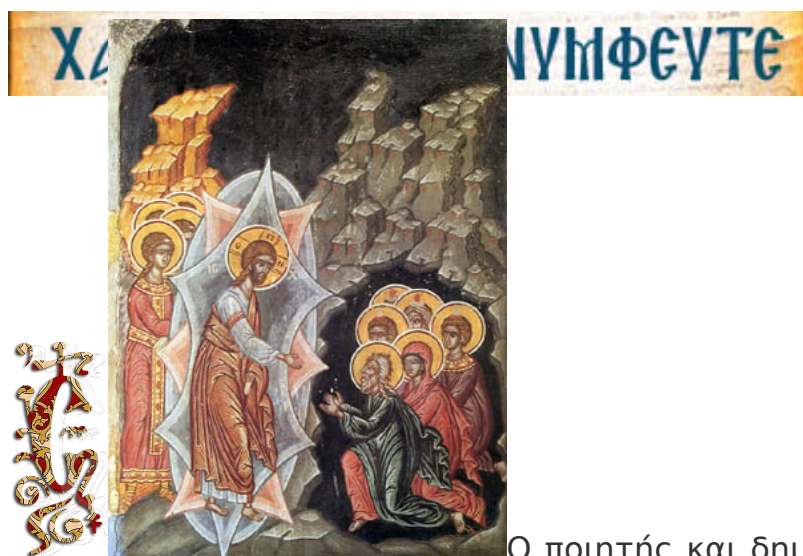

Με την ενανθρώπησή σου, Κύριε, ένιωσαν

κατάπληξη τα τάγμα των Αγγέλων, επειδή έβλεπαν τον απρόσιτο Θεό να γίνεται άνθρωπος προσιτός σε όλους, που ζει μαζί μας κι ανάμεσά μας και ως Θεός ακούει:

ρήτορες να στέκουν μπροστά σου άφωνοι, όπως τα ψάρια. Η γλώσσα τους είναι δεμένη και δεν μπορούν να εξηγήσουν πώς γέννησες, ενώ είσαι αγνή και άφθορη. Όμως για μας αυτό αποτελεί θαυμαστό μυστήριο, γι' αυτό και η πίστη μας μιλάει: Χαίρε, εσύ που δέχτηκες τη σοφία του Θεού και κρατάς μέσα σου την πρόνοιά Του ως θησαυρό. Κάνεις να φαίνονται χωρίς καμιά σοφία οι άπιστοι φιλόσοφοι και φανερώνεις ότι είναι ανόητοι αυτοί που μπορούν και μιλούν με τέχνη. Οι σοφοί δάσκαλοι έγιναν σαν τα μωρά κι οι δημιουργοί των μύθων έχασαν τη ζωντάνια τους. Σχίζεις τα πυκνά δίκτυα των Αθηναίων ειδωλολατρών και γεμίζεις με πιστούς τα δίκτυα των ψαράδων. Απ' το βαθύ σκοτάδι της άγνοιας μας τραβάς, φωτίζοντάς μας με το φως της γνώσης. Για όσους θέλουν να σωθούν είσαι το άγκιστρο απ' όπου μπορούν να πιαστούνε και να φθάσουν στο φιλόξενο λιμάνι σου.

Ο ποιητής και δημιουργός όλου του κόσμου ήρθε με

τη δική του θέληση εδώ, για να σώσει τον κόσμο. Κι ενώ ήταν βοσκός μας, ως Θεός που είναι, για χάρη μας έγινε άνθρωπος σαν κι εμάς, για να καλέσει στον δρόμο Του, ο όμοιος τον όμοιο.

Οι εικόνες είναι τοιχογραφίες από την Ι.Μ. Βαρλαάμ στα Μετέωρα